از گوشه و کنار

در سال گذشته میلادی؛

بیش از چهار هزار ایرانی تابعیت آلمانی گرفتند

در سال ۲۰۲۱ بیش از ۱۳۱ هزار مهاجر در آلمان تابعیت این کشور را دریافت کردند که بیش از چهار هزار نفر آنها ایرانی هستند.

براساس گزارش خبرگزاری رسمی کشور آلمان، در بین مهاجران ساکن آلمان در ۱۰ سال گذشته، پس از سوری‌ها، ایرانیان دومین گروه با بیشترین درصد کسب شهروندی آلمان به شمار می‌روند.

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست:

انتقال آب دریای خزر فعلا منتفی است

رئیس سازمان حفاظت محیط زیست گفت: درباره انتقال آب دریای خزر به سمنان فعلا خبری نیست.

علی سلاجقه افزود: هیچ اتفاقی در این زمینه نیفتاده است و این موضوع فعلا منتفی است.

شناسایی ۳۶۷ بیماری نادر در ایران

مدیرعامل بنیاد بیماری‌های نادر گفت: تاکنون ۳۶۷ نوع بیماری نادر در کشور شناسایی شده است.

به گزارش ایسنا، حمیدرضا ادراکی افزود: براساس این انواع تاکنون ۳ اطلس مصور و رنگی بیماری‌های نادر جهت گروه درمان چاپ شده است.

باز هم تصادف خونبار در جاده‌های کشور

واژگونی یک دستگاه اتوبوس در محور بجستان به فیض‌آباد در خراسان رضوی باعث مرگ ۳ مسافر و زخمی شدن ۲۵ نفر شدند.

به گزارش ایرنا، مجتبی خالدی، سخنگوی سازمان اورژانس ایران گفت: در ساعت ۷:۲۸ شنبه، بیست‌ویکم خردادماه، بلافاصله پس از تماس تلفنی با مرکز پیام اورژانس ۱۱۵ مبنی بر واژگونی یک دستگاه اتوبوس هشت اکیپ عملیاتی از اورژانس ۱۱۵ دانشگاه‌های علوم پزشکی تربت‌حیدریه و گناباد به محل اعزام شدند. وی ادامه داد: اقدامات اولیه برای ۲۵ مصدوم این حادثه توسط کارشناسان فوریت‌های پزشکی انجام و به بیمارستان‌های منطقه اعزام شدند.

سامانه‌های شهرداری هنوز در دسترس نیست

با وجود اعلام رفع مشکل از سوی شهرداری و وعده امکان دسترسی به سامانه‌های شهری از روز شنبه؛ دیروز دسترسی به سامانه‌ها امکان‌پذیر نبود.

یک هفته پیش تمام سایت‌های خدمات‌دهنده به شهروندان تهران از دسترس خارج شده بود و برخی گزارش‌ها حاکی از پاک شدن تمامی سوابق و بایگانی‌های سایت‌های خدماتی تهران داشت.

روز جمعه مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران هم گفته بود: شهروندان می‌توانند روز شنبه مصادف با میلاد امام رضا (ع)، به یمن و برکت این روز، از سامانه‌های شهرداری تهران بهره‌مند شوند و سازمان فاوای شهرداری تهران نیز در تمامی زمینه‌ها کار خود را آغاز کند. با این حال دیروز به‌رغم این وعده مشکل سامانه‌ها حل نشد. شهردار تهران نیز دیروز در این باره گفت: پنجشنبه هفته گذشته در ساعت ۱۲ و ۳۸ دقیقه ظهر هجمه‌ای به سامانه‌های شهرداری تهران انجام شد و در ابتدا یک کار تبلیغاتی به ظن خودشان آغاز کردند.

علیرضا زاکانی با تقدیر از پرسنل شهرداری تهران که توانستند مانع اقدامات بعدی دشمن شوند، افزود: براساس احتیاط سامان‌ها پایین آورده شد تا ابعاد موضوع بررسی و پی‌جویی شود. هرچند که سامانه شهرداری هنوز در دسترس نیست؛ اما زاکانی گفت: در حقیقت در این توطئه، با تلاش نیروهای ما جز ناکامی برای دشمن چیزی باقی نگذاشت.

تغییرات اساسی در کنکور سراسری ۱۴۰۲

رئیس سازمان سنجش آموزش کشور گفت: تاثیر کنکور سال ۱۴۰۲ به میزان ۴۰ درصد سابقه تحصیلی سال دوازدهم بر مبنای ۱۰ درسی است که آزمون آن به شکل استاندارد کشوری برگزار می‌شود. ۶۰ درصد نتیجه نهایی هم بر مبنای آزمون سراسری است.

به گزارش فارس، عبدالرسول پورعباس افزود: دروس عمومی در کنکور سال آینده حذف می‌شود و به جای آن سوابق تحصیلی در نظر گرفته می‌شود، این کار از سال ۱۴۰۲ آغاز می‌شود و تا سال ۱۴۰۵ ادامه دارد.

یادآوری یک درد به‌ستوه آورنده به بهانهٔ روز جهانی «مبارزه با کار کودک»؛

فقرزدایی در حرف و افزایش شمار کودکان کار در عمل!

سعیده علیپور

در هر چهارراه حدود ۵ تا ۱۰ کودک. گاهی کمتر گاهی بیشتر دیده می‌شوند و مشاهدات میدانی از افزایش چشمگیر آنها طی ماه‌های اخیر حکایت دارد. صبح‌ها ساعت ۱۰ و ۱۱ سر و کله‌شان پیدا می‌شود تا ۱۰ و ۱۱ شب. گاهی هم دیرتر. اسفند دود می‌کنند، گل و دستمال کاغذی و... می‌فروشند و بیشتر شیشه پاک می‌کنند. خلاصه که فعالیتشان مشخص است. گروه دیگری هم که کیسه‌ای بزرگ بر پشت حمل می‌کنند و تا کمر در زباله‌ها خم می‌شوند. آذر ماه ۱۴۰۰ بود که مصطفی اقلیما، رئیس انجمن علمی مددکاری اجتماعی، تعداد کودکان کار را در ایران بیش از هفت میلیون کودک تخمین زد. عددی اغراق‌آمیز که این روزها هر چه بیشتر به حقیقت نزدیک می‌شود.

هر چند کار کودکان در ایران پدیده جدیدی نیست، اما در ماه‌های اخیر حضور پرتعدادتر کودکان کار در اغلب چهارراه‌های مناطق مختلف پایتخت و دیگر شهرها و تردد پررنگ زباله‌گردهای ریزنقش که گویی به یکی از مناظر شهری بدل شده‌اند، از چشم کمتر کسی دور مانده است. کودکانی که جور شرایط بد اقتصادی، افزایش فقر و رشد فلاکت را می‌کشند. کودکانی که شاید رنج دربه‌دری و آوارگی و پناهندگی را متحمل می‌شوند یا در نتیجه از دست دادن والدین به گودالی از بی‌پناهی سقوط کرده‌اند. کودکانی ناخواسته در دل آسیب‌زاده شده و اغلب، خود حلقه جدیدی در زنجیره آسیب‌های آینده خواهند بود. امروز ۱۲ ژوئن «روز جهانی مبارزه با کار کودک» است. این روز از سوی سازمان‌های بین‌المللی از آن رو انتخاب شده تا بهانه‌ای باشد برای افزایش آگاهی در مورد به کار گرفتن غیرقانونی کودکان و روش‌های مقابله با کار کودک.

بر اساس تخمین یونیسف در سال گذشته ۱۶۰ میلیون کودک کار در سراسر جهان گزارش شده است. این آمار اما در ایران چندان دقیق نیست. سازمان بهزیستی در سال ۱۳۹۹، گزارش داد که حدود ۷۰ هزار کودک کار و خیابان در کشور وجود دارد. کودکانی که به دلایلی چون امرار معاش، نیاز خانواده به کار کودک، عدم دسترسی به آموزش و... ساعاتی از شبانه روز را در خیابان می‌گذرانند. اما این عدد به نظر بسیاری از کارشناسان فعال در این حوزه نه تنها به روز نیست که حتی بسیار کمتر از واقعیت موجود در خیابان‌هاست.

در این میان به نظر می‌رسد که در سال‌های اخیر بحران‌های اقتصادی، افزایش شاخص فلاکت، شدت گرفتن مهاجرت معکوس و حاشیه‌نشینی از یک سو و شیوع همه‌گیری کرونا و افزایش شمار کودکان بی‌سرپرست و بدسرپرست در کنار حضور پرشمار پناهجویان افغانستانی در کشور، سبب افزایش محسوس شمار کودکان کار شده است. آماری که بسیار مهم است؛ اما باید آن را در کنار منحل کردن و از سکه انداختن فعالیت سازمان‌های مردم‌نهاد در این حوزه بررسی کرد.

افزایش کودکان کار ایرانی

کار اجباری به عنوان یک مسئولیت جدی برای هر کودک در هر نقطه از دنیا غیرقابل پذیرش است. با این حال نگاهی به آمار کار کودکان در دنیا نشان می‌دهد اغلب کودکان کار، از پناهندگان هستند. گروه‌هایی که پایگاه اجتماعی در کشور میزبان ندارند و بعضا به صورت غیرقانونی حضور دارند و خود و فرزندانشان در مشاغلی غیررسمی کار و امرار معاش می‌کنند. اما زمانی که کفه این آمار به سمت کودکان کشور میزبان کج می‌شود، شاخصی است از بالا رفتن مشکلات عدیده اقتصادی در آن کشور. موضوعی که به نظر در ایران در حال رخ دادن است. فروردین سال گذشته بود که امین شاهرخی، مدیرکل بهزیستی استان تهران با اشاره به اجرای طرح ساماندهی کودکان کار و خیابان گفت: «۸۵ درصد کودکان جذب شده از اتباع غیرایرانی هستند». این در حالی است که دیروز وجیهه محمدی فلاح، مدیرکل بهزیستی استان البرز این آمار را در کشور ۸۰ درصد اعلام کرد. عددی که نشان می‌دهد شمار به کارگیری کودکان بین شهروندان ایرانی هم در حال افزایش است.

در سال‌های اخیر بحران‌های اقتصادی و حاشیه‌نشینی از یک سو و شیوع کرونا و افزایش شمار کودکان بی‌سرپرست در کنار حضور پرشمار پناهجویان افغانستانی در کشور، سبب بالا رفتن محسوس تعداد کودکان کار شده است

ظهور موج جدیدی از کودکان کار مهاجر

اما کمتر شدن درصد کودکان کار اتباع خارجی به نسبت سال گذشته، به هیچ وجه نشانه خوبی نیست. این درصد در حالی کم شده که به عقیده کارشناسان شمار کودکان کار مهاجر به شکل قابل ملاحظه‌ای زیاد شده است.

مهر سال پیش، پس از روی کار آمدن طالبان در افغانستان، مدیر عامل سازمان رفاه، خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران گفت: «بخشی از خانواده‌های مهاجر افغانستانی که وارد ایران شدند کودکانی دارند که در آینده به عنوان کودک کار وارد خیابان‌ها خواهند شد به ویژه که به دلیل فشار زیاد به ایران وارد شدند و در ماه‌های آینده اگر وضعیت به همین منوال پیش برود، نتیجه آن این خواهد بود که با موج جدیدی از کودکان کار مهاجر روبرو خواهیم شد».

سید مالک حسینی گفت: «با توجه به تحولات اخیر در افغانستان، مسئله کودکان افغانستانی و خانواده‌هایشان که به ایران مهاجرت کرده‌اند، بسیار جدی شده است. به طور مرتب گزارش‌های میدانی داریم که خانواده مهاجرانی که تازه وارد کشور شدند، بدون سرپناه ماندند. واقعیت این است که اگر امروز آن‌ها را ساماندهی نکنیم، فردا در قالب کودکان کار و زباله‌گرد در شهر فعالیت می‌کنند».

در حالی بهزیستی و سایر نهادهای مسئول در این حوزه با مشکلات عدیده اقتصادی دست و پنجه نرم می‌کنند و در ارائه خدمات گذشته خود وامانده‌اند که به نظر می‌رسد آن فردا رسیده و شمار این کودکان کار بیشتر شده است.

آیا باندهایی برای کار کودکان فعال هستند؟

اما آیا از خلال این افزایش جمعیت کودکان روانه شده به بازار کار باندهای بهره‌کشی از آنها هم رشد کرده است. کودکان کار به نظر با سازماندهی خاصی در سطح شهر پخش و در ساعاتی هم جمع می‌شوند و به همین دلیل شائبه بهره‌کشی باندی از آنها بسیار بالاست.

در این باره البته رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران معتقد است: «اغلب کودکان کار و خیابان را با این مشخصه که همه توسط باندها مورد سوءاستفاده قرار می‌گیرند، می‌شناسیم که در بیشتر موارد صحیح نیست».

به عقیده سیدحسن موسوی چلک؛ نمی‌توان وجود باندهای مافیایی کودکان کار را نفی کرد، اما به طور قطع تعداد این باندها زیاد نیست و اشراف اطلاعاتی همکاران انتظامی بر آن‌ها زیاد است.

به گفته موسوی چلک، برخی از این کودکان دارای سرپرست مؤثر هستند، در این میان برخی از آن‌ها با خانواده ارتباط مستمر یا غیرمستمر دارند و برخی نیز با وجود اینکه دارای خانواده هستند ارتباطی با آن‌ها ندارند، اما اکثریت قریب به اتفاق کودکان کار و خیابان برای تأمین معاش خانواده خود کار می‌کنند.

مروئه وامقی، عضو هیات علمی دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی و پژوهشگر حوزه کودکان کار و خیابان هم با تایید آنچه رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران به آن اشاره کرد، به ایسنا، گفت: «آنچه تبلیغ می‌شود این است که «این کودکان بخشی از گروه‌هایی هستند که مورد استثمار قرار گرفته‌اند یا بخشی از گروه‌هایی هستند که پول زیادی جمع می‌کنند، در حالی که مشکلی ندارند». یا گفتگوها این را نشان می‌دهد که «این کودکان باند هستند»؛ واقعیت این است که این تفکر (باند) حداقل برای کودکان دستفروش بسیار کم است و اگر هم به شکل گروهی کار کنند معمولا گروه‌های آنها خانوادگی یا به صورت همسایگی است و حضورشان در خیابان به دلیل مشکلات اقتصادی خانواده‌هاست».

سال گذشته اعلام شد که «۸۵ درصد کودکان کار از اتباع غیر ایرانی هستند». این در حالی است که دیروز وجیهه محمدی فلاح، مدیر کل بهزیستی استان البرز این آمار را در کشور ۸۰ درصد اعلام کرد. آماری که حکایت از افزایش نسبت کودکان کار ایرانی در یک سال گذشته دارد. افزایش نسبتی که باید آن را در کنار بالا رفتن جمعیت کلی کودکان کار بررسی کرد

تاثیر منفی انحلال سازمان‌های مردم‌نهاد

اسفند ماه سال ۱۳۹۹ بود که جمعیت دانشجویی امام علی، در حساب کاربری توییتر خود از ارائه دادخواست انحلال این جمعیت به مرجع قضایی خبر داد. انحلالی که بسیاری از زمان دستگیری موسس و چند تن از اعضای این جمعیت در تابستانی که گذشت، انتظار آن را داشتند. این دستگیری و در نهایت احلال در حالی بود که جمعیت امداد دانشجویی امام علی (ع) یک سازمان غیردولتی و مستقل دانشجویی بود که در سال ۱۳۷۸ شروع به کار و در سال ۱۳۷۹ نخستین دفتر رسمی خود را در دانشگاه صنعتی شریف تأسیس کرد. این موسسه که در روزهای پایانی دولت اصلاحات در سال ۱۳۸۴ از وزارت کشور مجوز فعالیت گرفت، در این سال‌ها در حوزه‌هایی چون کودک‌آزاری، ازدواج کودکان، کودکان کار و اعتیاد فعالیت داشت و ضمن ارائه خدمات مددکاری و بهداشتی به این افراد همایش‌هایی برگزار می‌کرد و پژوهش‌هایی در این زمینه انجام می‌داد. فعالیت‌هایی که رسانه‌ای شدن برخی از آنها به زعم گروه‌های مخالف سیاه‌نمایی و ابزاری برای سوءاستفاده دشمنان تلقی شد.

نگاهی به بخشی از کارنامه جمعیت امام علی در کمک به کودکان، بسیاری را از هجمه‌های صورت گرفته و در نهایت تعطیلی به این جمعیت متعجب کرد. اما مخالفان ساز دیگری زدند و فعالیت‌های این گروه را سیاه‌نمایی اوضاع داخلی دانستند. اتفاقی در کنار منحل شدن تشکل دیگری به نام خانه خورشید، سبب شد تا فتیله فعالیت‌های مردم‌نهاد در حوزه آسیب‌های اجتماعی پایین کشیده شود و حال می‌توان توقع داشت که زخم‌های مشکلات اقتصادی و اجتماعی بدون حتی مرهم‌های کوچک این نهادهای مردمی تا چه میزان می‌تواند عوارض جدی برای کشور در پی داشته باشد.

گزارش

ایمنی؛ قربانی نبود بودجه و ارزیابی‌های غیرعلمی

نیمی از بیمارستان‌های کشور فرسوده هستند

در حالی موضوع فرسودگی و ناایمن بودن نیمی از بیمارستان‌های کشور مطرح است که نبود بودجه برای مقاوم‌سازی و ارزیابی همه جانبه آنها این مساله را به گره کور تبدیل کرده است.

به گزارش ایلنا، سال ۹۶ بود که زمین‌لرزه ۷.۳ ریشتری کرمانشاه و تخریب دو بیمارستان امام خمینی (ره) اسلام‌آباد غرب و شهدای سرپل ذهاب که اولی تنها ۶ ماه از افتتاح آن گذشته بود، تعداد بسیار زیادی از مصدومان این زلزله پرقدرت را از خدمات درمانی محروم کرد. این بلا قبلا در سال ۹۱ برای بیمارستان تازه‌ساز دیگری در هریس و ورزقان پیش آمده بود. پیش از آن در سال ۸۲ و در زلزله بم هم بیمارستان امام خمینی (ره) این شهرستان کاملا تخریب شد و بیمارستان افلاطونیان نیز آسیب دید.

سال گذشته معاون حریق سازمان آتش‌نشانی کشور از وضعیت ناایمن ۱۵۰ بیمارستان کشور خبر داد. پس از حادثه متروپل آبادان باز هم سخن از ساختمان‌های ناایمن به میان آمد که و سازمان آتش‌نشانی اسامی ۱۲۹ ساختمان ناایمن تهران را اعلام کرد که در بین آنها نام ۶ بیمارستان پایتخت نیز به چشم می‌خورد.

آمار بیمارستان‌های ناایمن

حدود ۹۵۴ بیمارستان فعال در کشور وجود دارند، این آماری است که مرکز ملی آمار ایران در سال ۹۷ از بیمارستان‌های ایران ارائه داده است. براساس آمار ۸۰ درصد این مراکز یعنی ۷۶۳ مرکز دولتی و دانشگاهی و ۲۰ درصد از آن‌ها یعنی حدود ۱۹۱ مرکز در بخش خصوصی فعالیت دارند. به گفته یحیی ابراهیمی، عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی ۵۰ درصد از این بیمارستان‌ها فرسوده هستند. این آمار بدین معنی است که ۴۷۷ بیمارستان کشور در وضعیت ایمنی خوبی قرار ندارند. هرچند ابراهیمی شاخصه‌های ارزیابی ایمنی و نیز خصوصی و دولتی بودن این اماکن را مشخص نکرده است.

قدمت، دلیل بر ناایمنی نیست

غلامرضا معصومی، استاد سلامت در بلایا و حوادث و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی ایران گفت: از زمان تشکیل سازمان مدیریت بحران، موضوع ایمنی مراکز امدادی و درمانی مطرح شد. در دوازده سال قبل نیز پروژه‌ای تعریف شد که دو مسیر را طی کرد، نخستین موضوع بررسی منابع فیزیکی بیمارستان‌ها مانند مقاومت دیوارها در حوادثی مانند زلزله بود. در آن زمان بررسی این موضوعات ۶ هزار میلیارد تومان بودجه نیاز داشت و به همین دلیل این مسأله ابتر ماند، اما در برخی بیمارستان‌ها مانند شهید محمدی بندرعباس این بررسی‌ها به ویژه در حوزه مقاومت‌سازی انجام شد.

معصومی در ادامه با بیان اینکه عمدتا وضعیت بیمارستان‌های کشور به لحاظ سازه‌ای مناسب نیستند، گفت: اما اینکه نامناسب بودن وضعیت سازه‌ای بیمارستان‌ها را قدیمی بودن آنها بدانیم، یک بحث غیرعلمی است و جایگاهی قانونی ندارند و نباید تنها بر اساس سن و سال ساختمان، آن را ایمن یا غیرایمن اعلام کرد، بلکه باید به بررسی سازه‌ای ساختمان هم پرداخته شود، چرا که ممکن است سازه‌ای در ۵۰ سال قبل ساخته شده باشد و هنوز هم یک ساختمان ایمن باشد، اما ساختمانی نوساز بلافاصله در اثر یک زمین‌لرزه احتمالی تخریب شود.

هزینه‌های گزاف برای ارزیابی ایمنی بیمارستان‌ها

عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی ایران با بیان اینکه هزینه بررسی سازه‌ای چنان زیاد است که سازمان‌ها زیر بار آن نمی‌روند، گفت: این در حالی است که خود دانشگاه‌های علوم پزشکی مشتاق این بررسی‌ها هستند تا ایمنی بیمارستان‌های آن‌ها مورد ارزیابی قرار بگیرند، اما هیچ کسی و هیچ نهادی نمی‌آید و تا بحرانی پیش می‌آید، همه نهادها به وسط میدان می‌آیند و می‌گویند که ما هشدار دادیم و فلان کار را انجام دادیم، این چندان جالب نیست و فقط برای مردم فشار روانی ایجاد می‌کند. معصومی یادآور شد: اینکه این بیمارستان‌ها یا مراکز بهداشتی مورد سنجش ایمنی قرار نمی‌گیرند به دلیل مسائل مالی است. به عنوان مثال برای ارزیابی یک بیمارستان یا یک شبکه بهداشت براساس شاخص‌های HSI، حداقل ۸۰ میلیون هزینه بر می‌دارد، حال اگر بخواهیم تمامی بیمارستان‌های تهران را علاوه بر ارزیابی‌های مبتنی بر HSI، به صورت سازه‌ای نیز ارزیابی کنیم، هزینه بسیار بالایی خواهد برد. به همین دلیل می‌گویم معیار قدیمی بودن بیمارستان‌ها، شاخص درست و علمی برای ارزیابی بیمارستان‌ها نیست و ملاک‌های ارزیابی باید دقیق‌تر باشد.